

Arrest

nr. 295 976 van 23 oktober 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X
Voogd: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VERHAEGEN
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, als wettelijk vertegenwoordiger van X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 17 april 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 maart 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 juli 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 september 2023.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. DHONDT *loco* advocaat K. VERHAEGEN en van attaché E. GUSSÉ, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 2006.

Verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 27 september 2020. Op 12 oktober 2020 dient verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in.

Op 8 juni 2022 wordt de verzoekende partij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het Commissariaat-generaal).

Op 13 maart 2023 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing:

A. Feitenrelaas

Je verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben, een Psthoun van origine te zijn en afkomstig te zijn uit het dorp Ghogayza, gelegen in het district Hesarak van de provincie Nangarhar. Je bent tot de vijfde graad naar school gegaan.

Je oudere broer [O.] hield op een tien tot vijftien minuten van jouw dorp een klerenwinkel voor vrouwen open. Dit was echter niet naar de zin van de taliban, die hem meermaals brieven stuurden met de eis zijn winkel te sluiten. Het is namelijk verboden voor vrouwen om te winkelen, volgens de taliban. Omdat je broers winkel toch open bleef, werd hij op een dag gedood door de taliban. Zijn winkel werd in brand gestoken. Ook jullie huis in Ghogayza werd nadien door de taliban in brand gestoken. Een tijdje na dit voorval vroegen de taliban aan je vader om je te laten aansluiten bij hen, zodat je mee de jihad kon voeren. Omdat je vader niet nog een zoon wou verliezen, stuurde hij jou het land uit.

Je verliet Afghanistan midden 2020. Ongeveer vier maanden na je vertrek kwam je aan in België, waar je op 12 oktober 2020 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Bij terugkeer naar Afghanistan vrees je gedood te zullen worden door de taliban.

Ter staving van jouw verzoek om internationale bescherming worden enkele attesten neergelegd aangaande je mentale beperking en een begeleidende brief van je advocaat.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden konden worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat en jouw voogd die in de mogelijkheid verkeerden om stukken neer te leggen en opmerkingen te formuleren en werd bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, alsook met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Wat betreft de psychologische attesten door jouw voogd neergelegd, blijkt dat je problemen kent op sociaalemotioneel vlak en dat er uit anamnese, testonderzoek en de kinderpsychiatrische inschatting blijkt dat je beperkte cognitieve capaciteiten hebt waarbij men inschat dat jij een matig tot ernstig mentale beperking hebt en er ook kenmerken van autisme aanwezig zijn. Uit de sociaal- emotionele inschaling blijkt dan weer dat je op fase 2 functioneert (leeftijd 6 maanden tot 18 maanden) op goede momenten en in stressvolle situatie naar fase 1 (0 tot 6 maanden) gaat. Je voogd gaf daarbij aan dat een persoonlijk onderhoud, ondanks inspanningen van alle aanwezigen, vanzelfsprekend onder die laatste fase valt. Ook werd aangegeven dat je over weinig taalbegrip beschikt, waarbij de woordenschat in je moedertaal eerder beperkt is en dat je een aantal zaken niet begrijpt. Deze vaststellingen in acht genomen, werden de vragen tijdens het persoonlijk onderhoud zo eenvoudig mogelijk geformuleerd en werd verduidelijking gegeven indien de vraag niet duidelijk was, zodat de vragen op het CGVS voor jou toegankelijk waren om te beantwoorden en je niet in de verleiding kwam om willekeurig te gaan antwoorden. Er werd benadrukt dat je altijd om verduidelijkingen of herhalingen mocht vragen als iets niet duidelijk was (notities persoonlijk onderhoud CGVS, d.d. 8 juni 2022, p. 3). Tijdens de inleiding werd ook meermaals gevraagd of je zaken in je eigen woorden kon herhalen zodat zeker duidelijk was of je alles begreep (CGVS, p. 3). Ook werd voor jou een uitzondering op de toen geldende Corona-maatregelen gemaakt door gebruik te maken van een specifiek aangepast gehoorlokaal waar verschillende modaliteiten ter beschikking staan ter bevordering van het gesprek met een minderjarige, die ook werden aangewend (CGVS, p. 3, 6, 8). Ook werd aangeboden zaken te tekenen (CGVS, p. 6, 8). Je werd ook af en toe gerust gesteld, er werd gepeild naar je mentale welzijn en er werden meerdere pauzes genomen. Er werd ook aangegeven dat je altijd kon verzoeken om een extra pauze te nemen. Op het eind van het onderhoud stelde je ook de tolk goed begrepen te hebben (CGVS, p. 16). Jij noch je voogd of advocaat hebben op enig moment aangegeven dat je het dermate moeilijk had of dat jouw beperkte cognitieve mogelijkheden een impact hadden op jouw vermogen om op adequate wijze aan het persoonlijk onderhoud deel te nemen. Evenmin kan dit uit het verloop van het persoonlijk onderhoud worden afgeleid. Wel integendeel, uit jouw verklaringen en houding tijdens jouw persoonlijk onderhoud blijkt duidelijk dat je matuur genoeg bent om de vragen te begrijpen die het CGVS jou stelde. Ook was je duidelijk in staat correcte en gedetailleerde verklaringen af te leggen over jouw leefwereld en regio in Afghanistan. Je kende Afghaanse termen, je benoemde enkele dorpen en de naam van je school en schetste de veiligheidssituaties in jouw regio. De verklaringen die je op het

CGVS aflegde, kunnen dan ook moeilijk overeenstemming vinden met de conclusie dat je volgens de sociaal-emotionele inschaling op fase 2 zou functioneren en in stresssituaties zelfs in fase 1.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat je rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan je verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van je verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. Je hebt evenmin een reëel risico op ernstige schade van de Vreemdelingenwet aangetoond.

Jouw asielmotieven komen namelijk in hun geheel niet aannemelijk over. Zo is het weinig geloofwaardig dat de taliban een winkel, gespecialiseerd in vrouwenkledij, verbieden omdat vrouwen er langs komen (CGVS, p. 11). Zoals uit de objectieve informatie toegevoegd aan het dossier blijkt, zijn winkels die vrouwenkledij verkopen in Afghanistan zowel voor als na de machtsovername algemeen aanvaard, waarbij op de foto's duidelijk te zien is dat ook vrouwen welkom zijn in de bazaars en winkels. Het is namelijk een vaststaand feit dat ook de Afghaanse vrouw kledij moet dragen, na de machtsovername weliswaar in het openbaar beperkt tot het dragen van een chadori. Gevraagd wat de taliban dan specifiek tegen de kledingwinkel hadden, haal je aan dat het verboden was voor vrouwen naar de winkels te komen en niet te weten waarom (CGVS, p. 11), waardoor het voor het CGVS niet duidelijk is waarom de winkel van je broer de uitzondering op de regel was en dermate een doorn in de ogen van de taliban was dat ze de winkel lieten afbranden en je broer vermoordden.

Wat betreft die kledingwinkel dient echter te worden vastgesteld dat je amper informatie kunt geven over die winkel, waardoor de vraag rijst of je broer wel effectief die winkel uitbaatte. Van jou wordt zeker geen gedetailleerde kennis verwacht over het uitbaten van een kledingwinkel, echter mag wel worden aangenomen dat je over enige basisgegevens beschikt en meer kunt aanhalen dan dat hij reeds genaaide kleedjes en gewone stoffen verkocht naast een armbanden en make-up. Je broer was de enige kostwinnaar van het gezin en je kwam zelf ook in de winkel op tijd en stond (CGVS, p. 8, 10). Opmerkelijk is echter dat je niet met zekerheid weet of je broer ook boerka's verkocht, een niet onbelangrijk gegeven in een ruraal gebied als Hesarak (CGVS, p. 8). Noch kan je iets zeggen over de locatie waar je broer zijn stoffen ging inslaan of aangeven welk stofje, kleedje of armband jij persoonlijk wel mooi vond (CGVS, p. 9). Je geeft daarbij aan dat jij geen meisje bent, doch mag worden aangenomen dat je enigszins zou kunnen aangeven wat bij jou persoonlijk wel in het oog sprong in die winkel, gezien je er op bezoek kwam. Ook je broer, die de winkel uitbaatte, behoort namelijk niet tot het vrouwelijke geslacht. Gepeild naar de duurste stof of het duurste kleed weet je hier evenmin iets over te vertellen (CGVS, p. 11). Evenmin over de verhuurder van de winkel kan je iets kwijt (CGVS, p. 10-11), terwijl het net door jou broer is dat deze persoon zijn eigendom in rook zag opgaan. Dat je zijn naam niet hoorde of evenmin iets anders over deze persoon kunt vertellen, is merkwaardig. Tot slot uitgenodigd om wat er ook maar in je opkomt te vertellen over de winkel, geef je aan niets meer te kunnen vertellen.

Hieraan gekoppeld is het merkwaardig dat je vader, van wie je verklaart dat die niet zo oud was (CGVS, p. 7), de landbouwvelden niet meer bewerkte vanaf het moment dat je broer de winkel had geopend (CGVS, p. 10). Je verklaart nochtans dat jullie voordien de opbrengsten die de gronden opleverden deels verkochten en deels voor eigen gebruik hielden (CGVS, p. 10). In een overlevingscultuur als die van Afghanistan is het weinig aannemelijk dat de landbouwvelden er onbewerkt lieten bijliggen. Hoewel je aangeeft dat je vader niet kon werken, weet je niet wat er effectief met hem aan de hand was (CGVS, p. 7). Bovendien kon je vader ook een andere landbouwer op zijn velden laten werken, zodat hij alsnog een opbrengst uit zijn gronden kon halen, zeker gezien je zelf verklaart dat arbeid in jouw regio voornamelijk bestond uit landbouwactiviteiten (CGVS, p. 10).

Eveneens de wel zeer passieve houding van je broer nadat hij dermate werd bedreigd door de taliban ondermijnt de geloofwaardigheid van de door jou verklaarde gebeurtenissen. Indien er effectief een verbod was voor vrouwen om naar de winkel te gaan, is het merkwaardig dat je broer niet gewoonweg de vrouwen weigerde. Je verklaring dat de vrouwen toch kwamen ondanks het verbod van de taliban en de strijders ervan wel één of twee vrouwen konden tegenhouden maar geen duizenden, kan niet worden gevolgd in de Afghaanse context (CGVS, p. 12). Indien je broer effectief twee of drie dreigbrieven zou hebben ontvangen, mag worden aangenomen dat hij ten allen prijze voorzorgsmaatregelen zou nemen, het zeker voor het onzekere zou nemen en aldus de vrouwen effectief zou buitenhouden en enkel mannen zou toelaten in zijn winkel. Dat het voor je broer onmogelijk zou zijn de vrouwen te weigeren, ondanks de dreiging, omdat die zelf langs kwamen om hun kledij te kiezen indien de door de mannen gekozen kledij te groot of te klein was, is niet aannemelijk. De vrouwen konden ook hun echtgenoten sturen, indien het echt verboden was.

Jouw broer wist namelijk met zekerheid wat de gevolgen waren van zijn weigering in te gaan op de eis van de taliban. Je verklaart namelijk dat de taliban reeds voordien een soortgelijke kledingwinkel in de bazaar in brand hadden gestoken (CGVS, p. 13). Wat er met de eigenaar ervan, [B.] genaamd, is gebeurd, weet je niet. Gevraagd om welke reden je broer zijn winkel dan toch halsstarrig open bleef houden,

ondanks de dreiging, geef je aan hier geen verklaring voor te kunnen geven (CGVS, p. 13). Bovendien is het opmerkelijk dat je niet met zekerheid kunt aangeven of vrouwen al dan niet naar de voedingswinkels kwamen in dezelfde bazaar, hoewel je er zelf ook heen ging (CGVS, p. 7-8, 12). Nochtans had je broer een alternatief om het verlies aan inkomen te compenseren, indien hij zijn winkel zou hebben gesloten wegens de acute dreiging van de taliban. Jullie hadden namelijk eigen landbouwgronden die braak lagen sinds hij zijn kledingwinkel had opgestart (CGVS, p. 8). Indien je broer effectief bedreigd werd door de taliban met de eis zijn winkel te sluiten, mag worden aangenomen dat hij zijn eigen leven voorrang zou geven op het openhouden van zijn winkel en ervoor zou opteren opnieuw de landbouwvelden te gaan bewerken.

Bovenstaande vaststellingen leiden er toe dat er geen geloof kan worden gehecht aan je verklaringen dat je broer [O.] gedood is door de taliban omwille van het openhouden van een kledingwinkel voor vrouwen. Hierdoor wordt ook de geloofwaardigheid van de verdere door jou aangehaalde vervolgingsfeiten, die je rechtstreeks linkt aan de problemen omwille van je broer, ondermijnt (CGVS, p. 14). Wat betreft die vervolgingsfeiten dient evenzeer te worden opgemerkt dat je deze op zich evenmin geloofwaardig hebt weten te maken.

Zo is het niet aannemelijk dat je bij de DVZ, wanneer daar werd gevraagd naar alle feiten die hadden geleid tot jouw vlucht, de brandstichting van je ouderlijke huis én de eis van de taliban aan je vader om jou bij hen te laten aansluiten, onvermeld liet (vragenlijst CGVS, d.d. 25/02/2021, vraag 3; CGVS, p. 14). Meer zelf, op de vraag of de taliban jou of iemand van de familie bedreigden, geef je er enkel aan dat ze jouw broer viseerden. Op de vraag of jullie nog andere problemen hadden gekend, vertelde je evenmin iets over de verdere acties van de taliban ten opzichte van jouw familie. Dit is niet ernstig, verwacht mag worden dat een verzoeker om internationale bescherming, jij dus, steevast, wanneer daar uitgebreid en meermaals wordt naar gepeild, alle elementen aanhaalt die hebben geleid tot diens vertrek. De vaststelling dat je over de verdere feiten niets vertelde bij de DVZ, ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid ervan.

Bovendien is het weinig aannemelijk dat de taliban, die hun eis zelf hadden ingewilligd door je broer te doden en de winkel af te branden, nadien zonder enige reden nog het huis van je vader zouden zijn gaan afbranden om uiteindelijk aan je vader te vragen zijn andere zoon bij hen te doen aansluiten. Ook de taliban moeten hebben geweten dat ze, nadat ze jouw familie deze zaken hadden aangedaan, met jou allerminst een te vertrouwen strijder hun rangen zouden laten vervoegen van wie ze bovendien niet met honderd procent zekerheid afwisten of die op wraak belust was of niet. Het is dan ook niet aannemelijk dat de taliban jou tot slot persoonlijk zouden hebben willen rekruteren. Hierbij aansluitend is het evenmin geloofwaardig dat je vader, net als je broer, de eis van de taliban tot tweemaal toe in de wind sloeg en de personen die eerder zijn zoon hadden gedood en huis in brand hadden gestoken, kortaf vertelde zijn zoon niet te zullen sturen ondanks hun specifieke vraag (CGVS, p. 15). Dat je vader zo'n risico nam en hen evenzeer de deur wees, en de taliban zich een eerste maal ook gewoon wandelen lieten sturen, is in de door jou voorafgaand geschetste context, weinig aannemelijk. Dat je het hierover met je vader, met wie je eens aangekomen in België telefonisch contact had, ook niet even hebt gehad, is vreemd (CGVS, p. 15).

Wat betreft je verklaringen die worden hernomen door je advocaat in zijn begeleidend schrijven over het gebrek aan contact met je familie in Afghanistan dient te worden opgemerkt dat nergens uit blijkt dat het contact definitief verloren is (CGVS, p. 4). Zo had je bij aankomst in België nog telefonisch contact met je ouders (CGVS, p. 4). Hoewel je het niet rechtstreeks vroeg waar ze verbleven, geef je aan te denken dat ze nog steeds op dezelfde plek woonden (CGVS, p. 5). Nadien zou je via hetzelfde nummer geen contact meer hebben kunnen maken. Merkwaardig daarbij is dat je als gevolg daarvan geen andere pogingen, behalve het vruchteloos hergebruiken van hetzelfde nummer, hebt ondernomen om het contact te herstellen (CGVS, p. 4-5). Dat je nadien het nummer, bovendien het enige nummer dat je zou hebben gehad van je familie, zou hebben verloren, roept evenzeer de nodige vragen op (CGVS, p. 4). Als verklaring voor het verloren contact wijs je naar de taliban die de mobiele netwerkantenne nabij Ghogayza weghaalden, terwijl je net erna verklaart niet te weten of ze daadwerkelijk die antenne hebben afgebroken (CGVS, p. 5). Aangenomen mag worden dat je vanuit België pogingen zou hebben ondernomen om het contact met je ouders te herstellen, indien dit verbroken zou zijn, of allerminst een oproep hiervoor zou hebben gedaan bij je netwerk in België. Je slaagt er aldus niet in te overtuigen dat je in de toekomst geen enkel contact meer kunt nemen met je gezin in Afghanistan.

Gezien al deze vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan de door jou aangehaalde asielmotieven. Je bent er dan ook niet in geslaagd aannemelijk te maken dat je in Afghanistan een gegronde vrees dient te koesteren voor vervolging in de zin van de conventie van Genève noch dat je een reëel risico op ernstige schade loopt zoals bepaald in artikel 48/4 §2 a) van de Vreemdelingenwet.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken

gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance/afghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het

land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLEDA registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger

toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. Je bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

De door je voogd neergelegde attesten, waaruit onder andere blijkt dat je problemen kent op sociaal-emotioneel vlak en dat jij een matig tot ernstig mentale beperking hebt en er ook kenmerken van autisme aanwezig zijn, tonen niet aan dat er in jouw hoofde een persoonlijke omstandigheid bestaat die tot gevolg heeft dat jij, in vergelijking met een andere persoon, een verhoogd risico loopt het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Er dient te worden opgemerkt dat je, ondanks je mentale beperking, reeds 13 van de 16 jaar in Afghanistan hebt gewoond, in een regio die je toen jij er was omschrijft als heel gevaarlijk waar veel gevechten plaatsvonden omdat de (toenmalige) overheid er vaker vocht (CGVS, p. 5, 13 15, 16). Noch jij, noch je voogd, noch je advocaat tonen aan dat jij omwille van de elementen aangehaald in de verslagen bij terugkeer een verhoogd risico zou lopen om slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Aldus wordt geen verhoogd risico in jouw hoofde, in vergelijking met enig ander persoon, aangetoond, laat staan een dermate verhoogd risico gezien de hierboven aangegeven drastische afname van willekeurig geweld dat je in aanmerking zou komen voor subsidiaire bescherming zoals voorzien in artikel 48/4 § 2 c) van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze

reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzekeerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzekeerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in

Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA A Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven

volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat jij tot 13-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat je in Afghanistan gevormd was naar de Afgaanse waarden en normen. Bovendien ben je er ook vijf jaar naar school gegaan (CGVS, p. 6). Jouw advocaat laat in zijn schrijven na in concreto aan te tonen dat je verwesterd zou zijn dat jij je niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, en dat je bij een terugkeer naar Afghanistan aldaar niet zou kunnen aarden. Dat je gepercipieerd zult worden als 'verwesterd', terwijl je problematiek vooral voortvloeit uit jouw beperkte ontwikkeling, wordt niet concreet gestaafd. In zoverre je advocaat in zijn begeleidend schrijven verwijst naar een aantal bronnen die wijzen op een negatieve perceptie ten aanzien van personen die hun land hebben verlaten en ten aanzien van personen die in het Westen hebben geleefd, moet worden gesteld dat hiermee geen vervolging in concreto wordt aangetoond. Nergens in de aanwezige informatie blijkt dat het eventuele bestaan van een negatieve houding aanleiding geeft tot situaties van vervolging of ernstige schade en evenmin brengt hij hiervoor concrete elementen aan, laat staan dat je advocaat aantoont dat dit op jou betrekking heeft. Bovendien spreken de door jou neergelegde attesten over een laag adaptief gedrag in België. Hierdoor kan niet worden aangenomen dat jij totaal vervreemd zou zijn van de Afgaanse waarden en normen. Hierbij kan nog eens verwezen worden naar de vaststelling die het CGVS maakte na jouw onderhoud waaruit blijkt dat je veel matuurder overkomt dan wat wordt aangegeven in de verslagen wat betreft je sociaal-emotionele inschaling, en je duidelijk de vragen en de context waarbinnen deze gesteld werden verstond. De bewering van je advocaat in zijn schrijven dat je omwille van je onmogelijkheid om sociale codes en religieuze conventies te

begrijpen, omwille van je onmogelijkheid goed en fout te onderscheiden en omwille van je gedragingen en emoties die voortvloeien uit jouw ernstige emotionele beperking zal afgestraft worden, is een bewering die hij evenmin in concreto staft. Te meer daar zoals reeds aangegeven je het overgrote deel van je leven in het rurale Hesarak hebt gewoond en uit jouw verklaringen niet blijkt dat je er werd geïsoleerd, gestigmatiseerd en/of vervolgd. Hierbij dient te worden aangestipt dat uit je verklaringen blijkt dat de taliban er op het moment van je verblijf reeds zeer machtig waren en ze toen reeds in staat waren hun regels af te dwingen, zoals blijkt uit jouw verklaringen over hun verbod om school te lopen in overheidsscholen (CGVS, p. 6). Er kan dan ook niet aangenomen worden dat je de huidige sociale codes en religieuze conventies in Afghanistan niet zou begrijpen, zoals je advocaat aangeeft. Uit niets blijkt dat je bij terugkeer naar je vertrouwde thuisomgeving vervolging dient te vrezen in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming omwille van je verblijf in Europa.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Jij noch je voogd, noch je advocaat brachten informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Het feit dat je kampt met mentale beperkingen, zoals blijkt uit de door je voogd en advocaat neergelegde documenten, wordt op zich niet betwist. Er dient echter te worden opgemerkt dat deze problemen geen verband houden met de criteria van de Vluchtelingenconventie of met de bepalingen opgenomen in de definitie van subsidiaire bescherming. Zoals reeds eerder werd benadrukt ben je opgegroeid en heb je schoolgelopen in de door jou verklaarde regio van herkomst, zonder geloofwaardig geachte problemen en waaruit aldus niet blijkt dat je er werd geïsoleerd, gestigmatiseerd en/of vervolgd. Medische problemen op zich ressorteren niet onder de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet noch onder de criteria inzake subsidiaire bescherming zoals vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Je dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of haar gemachtigde op basis van artikel 9ter van voornoemde wet van 15 december 1980.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Het verzoekschrift

2.1. In een eerste en enig middel beroept de verzoekende partij zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 betreffende de status van Vluchtelingen (hierna: het Vluchtelingenverdrag), de artikelen 48/3 t.e.m. 48/6 en artikel 57/1, § 4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), artikel 24 van het Handvest van Grondrechten van de Unie (hierna: het Handvest), artikel 11 van het VN verdrag voor Personen met een Handicap, de artikelen 2 en 3 *juncto* 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM), artikel 10, lid 3, onder b) van de procedurerichtlijn, de motiveringsplicht vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (hierna: de wet uitdrukkelijke motivering bestuurshandelingen), het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

2.2. Verzoekende partij gaat eerst in op haar vluchtrelaas en het feit dat zij geen contact gehad heeft met haar familie. Zij stelt dat verwerende partij volledig voorbij gegaan is aan hoe zij met haar beperkingen functioneert en dat hoewel het niet objectief vastgesteld kan worden dat het onmogelijk was om contact te maken, zij dit wel zo ervaren heeft. Zij is niet in staat om dit contact voor haar voogd of de mensen uit de opvang te verbergen en er is geen reden om aan haar te twifelen. Zij stelt dat verwerende partij hierbij abstractie maakt van de duidelijke aanwijzingen dat het geen loutere kwestie van 'willen' is.

Vervolgens bespreekt zij de argumentatie van verwerende partij die stelt dat het onaannemelijk is dat de taliban hen zouden verbieden om vrouwenkledij te verkopen. Zij begrijpt de relevante van de door verwerende partij toegevoegde informatie niet aangezien deze slechts algemeen is en er algemeen

geweten is dat de regels en bepalingen die door de taliban worden afgedwongen erg verschillend kunnen zijn naargelang de regio en de groepering die daar aan de macht is. Bovendien zijn er ook artikels die aantonen dat er geweld gepleegd wordt tegen Afghaanse kleermakers die vrouwenkleding maken.

Waar verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud naast de kwestie geantwoord heeft, wijst zij nogmaals op haar beperkingen in sociale interactie en dat de verwachtingen voor haar bijgesteld dienen te worden alsook op het feit dat zij op het moment van de feiten een jongen van tussen de 10 en de 12 jaar oud was.

2.3. In een volgende onderdeel van het middel betoogt de verzoekende partij dat ze een zestienjarige Afghaanse niet-begeleide minderjarige vreemdeling is die op dertienjarige leeftijd Afghanistan verlaten heeft. In het verzoekschrift geeft de verzoekende partij een theoretische uiteenzetting omtrent het hoger belang van het kind op grond van onder meer artikel 24 van het Handvest. In dit verband verwijst de verzoekende partij ook naar relevante rechtsleer en rechtspraak. Vervolgens gaat zij in op de attesten met betrekking tot haar uiterst zwakke sociale en emotionele ontwikkeling. Zij stelt dat er niet geattesteerd wordt met betrekking tot haar intelligentie. Het is onaanvaardbaar dat de subjectieve mening van een *protection officer* over haar 'maturiteit' primeert op de bevindingen van het zorgnetwerk van verzoekende partij. Deze ambtenaar is namelijk niet in staat of bekwaam om in te gaan tegen de bevindingen van verschillende experts die verzoekende partij onderzocht hebben. Zij stelt dat zij recht heeft om door de asielinstanties erkend te worden als een persoon met een handicap en verwijst hiervoor naar het VN-verdrag inzake Personen met een Handicap. Verwerende partij blijft echter in gebreke om een correcte identificatie van verzoekende partij te maken als kind en als persoon met een psychische problematiek alsook de impact van een terugkeer op haar veiligheid en integriteit in het licht van de bepalingen van internationale bescherming. Zij verwijst in het kader hiervan naar de samenwerkingsplicht die volgens advocaat-generaal Szpunar inhoudt dat wanneer de autoriteiten van mening zijn dat een gerechtelijk-geneeskundig verslag relevant of noodzakelijk is voor de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming, zij de verzoekende partij daarvan op de hoogte moeten brengen en met haar moeten samenwerken om over een dergelijk deskundigenverslag te kunnen beschikken. Zij stelt dat haar ontwikkelingsproblemen een duidelijke impact hebben op haar capaciteiten om 'het spel mee te spelen'. Verwerende partij houdt in dit kader geen rekening met het feit dat het meer dan drie jaar geleden is dat zij in de Afghaanse context geleefd heeft en dat zij niet voldoet aan de specifieke Afghaanse sociale verwachtingen, ook hier in België niet. Er moet gekeken worden naar de werkelijke situatie bij terugkeer, waarbij verzoekende partij onder andere geconfronteerd zou worden met een controle door de taliban. Haar provocatief gedrag, haar moeite om sociaal wenselijk gedrag te vertonen, haar gedragsproblemen met autoriteitsfiguren, haar gevoeligheid voor druk, stemverheffing en prikkels en haar reactie daarop, haar taalgebruik dat ook in het Pashtou opvalt, haar neiging om soms een Engels woord te gebruiken ... maken haar een vogel voor de kat bij terugkeer.

Bovendien worden personen met mentale gezondheidsproblemen in Afghanistan vaak gestigmatiseerd. In het kader hiervan verwijst verzoekende partij naar rechtspraak van de Raad en een rapport van de Dansih Refugee Council. Zij concludeert door te stellen dat zij alles gedaan heeft wat zij kon, namelijk attesten, rapporten en verklaringen voorgelegd die haar kwetsbaarheden zo concreet mogelijk maken en alsook informatie voorgelegd met betrekking tot het gedrag van de taliban.

2.4. Vervolgens zet de verzoekende partij uiteen dat het onderzoek dat verwerende partij dient te voeren om internationale bescherming toe te kennen of te weigeren uiteraard in overeenstemming dient te zijn met de nationale regelgeving, maar ook aan internationale en Europese kwaliteitsstandaarden dient te voldoen. De samenwerkingsplicht dient gerespecteerd te worden, evenals de onderzoeksplicht. Vervolgens geeft de verzoekende partij een theoretische uiteenzetting over de bewijslast en de samenwerkingsplicht op basis van het UNHCR-handboek en rechtspraak van het Hof van Justitie en het EHRM. Zij concludeert dat de verwerende partij de samenwerkingsplicht en haar eigen onderzoeksplicht schendt door de risico's niet samen met verzoekende partij na te gaan.

2.5. In het daaropvolgend onderdeel gaat de verzoekende partij in op de landeninformatie. De verzoekende partij onderstreept dat deze landeninformatie essentieel is voor de beoordeling van een nood aan internationale bescherming. Ze stelt dat de beoordeling van de bewijswaarde van de landeninformatie plaatsvindt aan de hand van gemeenschappelijke kwaliteitsstandaarden die volgen uit de Procedurerichtlijn en de vaste rechtspraak van het EHRM. Hierop overloopt de verzoekende partij de relevante rechtspraak van het EHRM. De verzoekende partij betoogt dat in het huidige geval van Afghanistan er een algemeen gebrek is aan informatie over de mensenrechtensituatie dat voortvloeit uit censuur door de taliban, angst om bestraft te worden, de intimidatie van slachtoffers door de taliban, geweld tegen getuigen en een focus die zich voornamelijk tot Kaboel beperkt. Pijnpunt hierbij is dat er

geen zicht is op wat de precieze regelgeving is die de taliban de bevolking opleggen. Daarnaast zijn er nog zo goed als geen terugkeerders uit het Westen sinds de val van de regering en is er geen informatie over de risico's voor terugkeerders vanuit het Westen. De bronnen die wel beschikbaar zijn kampen met ernstige problemen op vlak van betrouwbaarheid en representativiteit en worden gebrekkig en onvolledig gelezen. Hierop zet de verzoekende partij haar betoog verder uiteen. Eveneens zet ze haar kritiek uiteen op een aantal bronnen die door de verwerende partij gebruikt worden. Zij maakt een afbakening van de correcte risicogroep, namelijk Afghanen die zich in België bevinden en een verzoek om internationale bescherming ingediend hebben. Vervolgens vergelijkt zij de huidige situatie in Afghanistan met de situatie in Somalië ten tijde van Al-Shabaab in het arrest Sufi en Elmi. De verzoekende partij zet uiteen dat er indicaties zijn dat terugkeerders uit het Westen aan vervolging of ernstige schade riskeren te worden blootgesteld. Verzoekende partij heeft geen enkele leefervaring onder de taliban en kan zich niet voorbereiden op de eventuele controles door de taliban waardoor de kans bestaat dat zij in de negatieve aandacht van de taliban terecht zal komen. Zij stelt dat er zich een risico voordoet bij binnenkomst van Afghanistan alsook een risico bij en na vestiging in haar gebied van herkomst en verwijst hiervoor naar verschillende rapporten.

2.6. Vervolgens past de verzoekende partij dit uitgebreid theoretisch kader toe op haar concrete situatie. Zij is als 13-jarige Afghaanse niet-begeleide minderjarige toegekomen in België en is hier ondertussen 3 jaar. Zij heeft haar vormende jaren in België doorgebracht. Zij beleeft haar religie op een manier die niet valt te verzoenen met wat de taliban en de Afghaanse gemeenschap van haar verwachten. Haar religiebeleving is namelijk steeds meer en meer westers. Zij volgt geen ramadan, viert Kerst en het Suikerfeest. Bovendien zit zij in een christelijke instelling waar de opvolging en begeleiding ook echt een christelijke insteek hebben. Zij is ook goed vertrouwd met een Vlaams gastgezin en wordt aan een zeer Belgische context blootgesteld. Bovendien beheerst zij haar moedertaal niet goed en vertoont opvallend gedrag waardoor het moeilijk is om aanvaard te worden door andere Afghanen en waardoor zij een makkelijk slachtoffer is voor pesteringen. Zij kan geen netwerk rond zich creëren, is sociaal geïsoleerd, onvoldoende zelfredzaam en zeer snel overprikkeld waarop zij zeer bijzonder reageert. Vervolgens geeft verzoekende partij een opsomming van gedragingen en beperkingen waarmee zij moeilijkheden ervaart. Zij concludeert dat zij absoluut niet in staat is om terug te keren aangezien zij niet in staat zal zijn om 'het spel te spelen'. In het kader hiervan verwijst zij nog naar rechtspraak van de Raad.

Daarnaast is zij ook afkomstig uit een conservatieve omgeving, namelijk de provincie Nangarhar. Verzoekende partij verwijst naar algemene informatie met betrekking tot de provincie Nangarhar.

2.7. Daarna gaat de verzoekende partij verder in op het talibanbestuur op zich en de implicaties ervan voor de Afghaanse burgers.

2.8. In een volgende onderdeel bespreekt verzoekende partij meerdere essentiële rechtsvragen en bewijsstandaarden in functie van een toekomstgerichte beoordeling. Zij verwijst hiervoor naar rapporten van UNHCR.

2.9. De verzoekende partij stelt dat de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van gedragingen van een islamitische groepering die *de-facto*-controle heeft over het grondgebied, en onder de toepassing van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt. Opnieuw verwijst ze in dit verband naar internationale rechtspraak. Ze is op jonge leeftijd gevlucht uit Afghanistan en ze heeft bij terugkeer een uiterst verwaterd netwerk in Afghanistan waarop ze niet kan steunen. Ze heeft ook geen financiële reserves. Ze zal moeten terugkeren naar een land waar ze niet zomaar toegang zal krijgen tot onderzoek, voedsel en eten. Ze zal worden blootgesteld aan een behandeling conform artikel 3 van het EVRM.

2.10. De verzoekende partij vraagt in hoofdorde om de bestreden beslissing te hervormen en haar als vluchteling te erkennen of als ze niet in aanmerking komt voor het statuut van vluchteling haar de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet toe te kennen en in ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen als de Raad van oordeel is dat er bijkomend onderzoek nodig is om te kunnen oordelen over haar beschermingsstatuut.

2.11. Aan het verzoekschrift van de verzoekende partij worden volgende stukken toegevoegd:

- Briefwisseling met Buitenlandse Zaken over de Afghaanse ambassade;
- Attest van de Afghaanse ambassade;
- Standpunt Buitenlandse Zaken over hervatte afgifte paspoorten door de Afghaanse ambassade te Brussel;

- UNHCR, “*International protection Needs of People Fleeing Afghanistan*”, november 2022, Intervisie Nansen, 17 november 2022, powerpoint;
- Inschalingsdocument;
- Brief voogd;
- Brief leefgroep;
- Foto's met gastgezin;
- Foto's leefgroep.

2.12. Doorheen haar verzoekschrift verwijst de verzoekende partij naar en geeft zij de weblinks van onder meer volgende rapporten, arresten en nieuwsartikelen:

- Hasht e Subh, “*Taliban Beat Up Tailors for Allegedly Sewing Women's Clothing in Herat*”, 5 juni 2022;
- IPS, “*Afghan Tailors Flee to Pakistan After Ban on Stitching Women's Clothing*”, 10 april 2023;
- Overseas Development Institute, “*Life under the Taliban*”, 2018;
- DRC, “*Afghanistan Conference – The Human Rights Situation after August 2021*”, 30 december 2022;
- UNHCR, “*Handboek inzake de procedures en criteria voor het vaststellen van de vluchtelingenstatus en richtlijnen inzake internationale bescherming op grond van het verdrag van 1951 en het protocol betreffende de status van vluchtelingen*”, UN Doc HCR/1P/4/ENG/REV.3 (1979, heruitgave 2019);
- UNHCR, “*Note on Burden and Standard of Proof in Refugee Claims*”, 16 December 1998;
- UNHCR, “*Beyond Proof, Credibility Assessment in EU Asylum Systems*”, mei 2013;
- HvJ, “*M.M., C-277/11*”, 22 november 2012;
- EHRM, “*J.K. en anderen t. Zweden*”, nr. 59166/12, 23 augustus 2016;
- EHRM, “*F.G. t. Zweden*”, nr. 43611/11, 23 maart 2016;
- EHRM, “*M.A. t. België*”, nr. 19656/18, 27 oktober 2020;
- EHRM, “*R.C. t. Zweden*”, nr. 41827/07, 9 maart 2010;
- EHRM, “*Hirsi Jamaa en anderen t. Italië*”, nr. 27762/09, 23 februari 2012;
- EHRM, “*M.S.S. t. Griekenland en België*”, nr. 30696/09, 21 januari 2011;
- EHRM, “*S.H. t. Malta*”, nr. 37241/21, 20 december 2022;
- EHRM, “*Sufi en Elmi t. Verenigd Koninkrijk*”, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011;
- Nansen Note 3-22, “*Afghanistan: Een analyse van het beschermingsbeleid en risico's bij terugkeer*”, oktober 2022;
- EHRM, “*S.K. t. Verenigd Koninkrijk*”, 15 juni 2010;
- EHRM, “*N. t. Zweden*”, 20 juli 2010, nr. 23505/09;
- EHRM, “*M.A.M. t. Zwitserland*”, 26 april 2022, nr. 29836/20;
- Femke Vogelaar, “*Country of Origin Information: The Essential Foundation for Fair and Credible Guidance for Decision-making on International Protection Needs*” (VU Universiteit Amsterdam, 2020);
- Austrian Centre for Country of Origin and Asylum Research and Documentation (ACCORD), “*Researching Country of Origin Information: Training Manual (ACCORD training manual)*”, November 2013;
- European Asylum Agency (EUAA), “*Country of Origin Information (COI) Report Methodology*”, juni 2019;
- EHRM, “*Vilvarajah e.a. t. Verenigd Koninkrijk*”, 30 oktober 1991;
- RvV 12 oktober 2022, nr. 278 654;
- RvV 13 oktober 2022, nr. 278 701;
- UNHCR, “*Guidance Note on the International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan*”, februari 2022;
- EASO, “*Country Guidance: Afghanistan Common analysis and guidance note*”, april 2022;
- EASO, “*Afghanistan Country focus: Country of Origin Information Report*”, januari 2022;
- EUAA – European Union Agency for Asylum (formerly: European Asylum Support Office, EASO): “*Afghanistan - Targeting of individuals*”, August 2022;
- ACLED, “*ACLED Methodology and Coding Decisions around Political Violence and Demonstrations in Afghanistan*”, februari 2022;
- “*Will the Taliban restrict internet access in Afghanistan?*” | Asia | An in-depth look at news from across the continent | DW | 30.08.2021;
- R. SUNDBERG en E. MELANDER, 2013, “*Introducing the UCDP Georeferenced Event Dataset*”, *Journal of Peace Research*;
- EUAA, Afghanistan – “*Security Situation. Country of Origin Information Report*”, augustus 2022;
- UPPSALA UNIVERSITET DEPARTMENT OF PEACE AND CONFLICT RESEARCH, *Methodology*, 29 augustus 2022;
- UNAMA, “*Human Rights in Afghanistan, 15 augustus 2021- 15 juni 2022*”, juli 2022;
- Amnesty International, “*The rule of Taliban. A year of violence, impunity and false promise*”, augustus 2022;

- Nansen Note 2-22, *"Het gebruik van beleidsrichtlijnen van UNHCR en het Europees Asielagentschap in Afghaanse dossiers"*, 23 juni 2022;
- Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, maart 2022;
- Danish Immigration Service, *"COI-report Afghanistan Taliban's impact on the population"*, juni 2022;
- EUAA, *"Key socio-economic indicators"*, augustus 2022;
- Vera-Larrucea, C. and Malm Lindberg, H., *"Return to Afghanistan: The perils of returning to unstable and insecure countries"*, December 2021;
- Vera-Larrucea, C. and Malm Lindberg, H., *"Those who were sent back, return and reintegration of rejected asylum seekers to Afghanistan and Iraq"*, oktober 2021;
- AP, *"Taliban official wanted by U.S. makes rare public appearance"*, 5 March 2022;
- BBC, *"Afghanistan: Who's who in the Taliban leadership"*, 7 september 2021;
- TOLONews, *"Islamic Emirate Leader Issues Message for Eid"*, 29 April 2022;
- TOLONews, *"Mullah Hanafi Calls for Unity Among Afghans"*, 26 April 2022;
- The Washington Institute, *"Navigating Influence in Afghanistan: the Cases of Qatar and Pakistan"*, 26 oktober 2021;
- The Washington Post, *"Taliban takeover propels tiny Qatar into outsize role in Afghanistan"*, 31 augustus 2021;
- UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), *"UNHCR Position on Returns to Afghanistan"*, August 2021;
- UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), *"UNHCR Guidance Note on the International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan"*, February 2022;
- UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), *"Guidance Note on the International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan (Update I)"*, February 2023;
- UN Security Council: *"Thirteenth report of the Analytical Support and Sanctions Monitoring Team submitted pursuant to resolution 2611 (2021) concerning the Taliban and other associated individuals and entities constituting a threat to the peace stability and security of Afghanistan [S/2022/419]"*, 26 May 2022;
- Europees Parlement, *"Resolutie van het Europees Parlement van 16 september 2021 over de situatie in Afghanistan"*, 2021/2877;
- EUAA, COI Query, Afghanistan, *"Afghan nationals perceived as 'Westernised'"*;
- UNHCR *"Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan"*, 30 augustus 2018;
- UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), *"Afghanistan: Compilation of Country of Origin Information (COI) Relevant for Assessing the Availability of an Internal Flight, Relocation or Protection Alternative (IFA/IRA/IPA) to Kabul"*, December 2019;
- Friederike Stahlmann, *"Erfahrungen und Perspektiven Abgeschobener Afghanen im Kontext Aktueller Politischer und Wirtschaftlicher Entwicklungen Afghanistans"*, Diakonie Deutschland, juni 2021;
- OSAR, *"Afghanistan: Profils à risque | Mise à jour de l'analyse-pays de l'OSAR"*, 31 oktober 2021;
- OSAR, *"Afghanistan: risques au retour liés à «l'occidentalisation»"*, 26 maart 2021;
- UK Home Office, *"Country Policy and Information Note Afghanistan: Fear of the Taliban"*, februari 2022;
- Report of the United Nations High Commissioner for Human Rights, *"Situation of Human Rights in Afghanistan"*, 28 februari 2022;
- UK Country Policy and information note, *"security situation Afghanistan"*, februari 2022;
- Freedom House, *"A Needs Assessment Of Afghan Human Rights Defenders"*, januari 2023;
- EUAA, *"Country Guidance, Afghanistan"*, January 2023;
- Asylas, *"Afghanistan: Situation of young male 'Westernised' returnees to Kabul"*, augustus 2017;
- T. Klimstra & L. Van Doeselaar, *"Identity formation in adolescence and young adulthood"*, December 2017;
- RvV 13 oktober 2022, nr. 278 700;
- Human Rights Watch, *"Afghanistan: Taliban execute, 'disappear' alleged militants"*, 7 juli 2022;
- Human Rights Watch, *"You have no right to complain: education, social restrictions, and Justice in Taliban-held Afghanistan"*;
- EASO, *"Country of Origin Information Report, Afghanistan Individuals targeted under societal and legal norms"*, European Asylum Support Office, December 2017;
- UNAMA, *"Afghanistan. Protection of civilians in armed conflict. Annual report 2018"*, februari 2019;
- EASO – European Asylum Support Office, *"Country Guidance: Afghanistan; Guidance note and common analysis"*, juni 2019;
- ODI, *"Life under the Taliban shadow government, Research reports and studies"*, juni 2018;
- EASO, *"Afghanistan: criminal law, customary justice and informal dispute resolution"*, juli 2020;
- The New York Times, *"Taliban Promise Peace, but Doubt and Fear Persist"*, 17 augustus 2022 ;
- Danish Immigration Service, *"Afghanistan: recent developments in the security situation, impact on civilians and targeted individuals"*, september 2021;

- The Guardian, “*Taliban name all-male Afghan cabinet including minister wanted by FBI*”, 7 september 2021;
- Human Rights Watch, “*Afghanistan: Taliban ‘vice’ Handbook Abusive*”, 29 oktober 2021;
- AP News, “*Taliban Official: Strict punishment, executions will return*”, 23 september 2021;
- R. BENNET, “*Statement by the United Nations Special Rapporteur on the situation of human rights, Richard Bennett, following his visit to Afghanistan from May 15-26*”, 2022;
- FDD’s LONG WAR JOURNAL, “*Taliban’s government includes designated terrorists, ex-Guantanamo detainees*”, 8 september 2021;
- FINANCIAL TIMES, “*Afghanistan’s Young Talibs: ‘No compromise with the enemy of our martyrs’ – Hardline views of the new generation run contrary to image leaders of the movement hope to portray*”, 18 september 2021;
- The Guardian, “*Afghanistan Supreme leader orders full implementation of sharia law Taliban*”, 14 november 2022;
- BBC World, “*Afghanistan: ‘Taliban ban women from universities amid condemnation’*”, 21 december 2022;
- Aamaj News, “*Occupiers westernized the mind-set of our young generation in past 20 years: Hanafi*”, 31 juli 2022;
- Vice News, “*Senior Taliban Minister Brags About Record Number of Suicide Attacks*”, 23 februari 2022;
- Human Rights Watch, “*Afghanistan: Economic roots of the humanitarian crisis*”, 1 maart 2022;
- UNDP, “*Afghanistan: Socio-economic outlook 2021-2022. Averting a basic needs crisis*”;
- Human Rights Watch, “*Biden Seeks to Seize Afghanistan’s Assets*”, 11 februari 2022;
- TOLONews, “*Karzai Calls on Biden to Revers Decision on Afghan Funds*”, 13 februari 2022;
- TOLONews, “*UN Cannot Access Aid Money in Afghan Banks: UNDP*”, 4 februari 2022;
- Pajhwok Afghan News, “*All frozen assets in US belong to Afghans: Karzai*”, 13 februari 2022;
- Pajhwok Afghan News, US, “*European envoys discuss rights, humanitarian situation with Taliban*”, 28 januari 2022;
- UNAMA, “*Briefing by Special Representative Deborah Lyons to the Security Council*”, 2 maart 2022;
- TOLONews, “*Lack of Coordination in Aid Distribution Criticized*”, 19 maart 2022;
- TOLONews, “*250 Families Given Basic Humanitarian Aid in Kabul*”, 5 maart 2022;
- Pajhwok Afghan News, “*IEA’s half year: Achievements, opportunities and challenges*”, 17 februari 2022;
- Pajhwok Afghan News, “*Blinken to Taliban: Reform policies for recognition*”, 2 januari 2022;
- Pajhwok Afghan News, “*Russia wants Taliban to keep promises for recognition*”, 1 januari 2022;
- Foreign Policy, “*World Bank Freeze Leaves Afghanistan Bracing for Economic Impact*”, 1 april 2022;
- AL JAZEERA, “*Taliban orders Afghan women to cover their faces in public*”, 7 mei 2022;
- BBC, “*Taliban to force Afghan women to wear face veil*”, 7 mei 2022;
- AL JAZEERA, “*Afghan women deplore Taliban’s new order to cover faces in public*”, 8 mei 2022;
- Pajhwok Afghan News, “*Iran rules out recognising Taliban govt*”, 3 januari 2022;
- Pajhwok Afghan News, “*Too early to recognise Taliban govt, says Russia*”, 2 februari 2022;
- TOLONews, “*West: No US Decision Yet on Recognition*”, 1 maart 2022;
- UN SECURITY COUNCIL, “*Afghanistan: le Conseil de sécurité proroge le régime de sanctions et le mandat de l’Équipe de surveillance du Comité 1988*”, 17 december 2021;
- K. CLARKE, “*Bans on women working, then and now: The dilemma’s of delivering humanitarian aid during the first and second Islamic Emirates, Afghan Analyst Network*”, April 2023;
- L. SCHUSTER en N. MAJIDI, “*Deportation Stigma and Re-migration*”, Journal of Ethnic and Migration Studies 2015;
- Refugee Support Network, “*After Return: Documenting the experiences of young people forcibly removed to Afghanistan*”, april 2016;
- NANSEN, “*Nood aan bescherming voor Afgaanse verwesterde vrouw*”, 2020.

3. De aanvullende nota’s

3.1. Op 29 augustus 2023 dient de commissaris-generaal overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota in waarin hij verwijst naar de volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt:

- EUAA, “*COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*” van 4 november 2022;
- EUAA, “*Country Guidance: Afghanistan*” van januari 2023;
- EUAA, “*Afghanistan Security Situation*” van augustus 2022;
- COI Focus Afghanistan. “*Veiligheidsincidenten (< ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022*” van 23 september 2022;
- COI Focus Afghanistan. “*Veiligheidssituatie*” van 5 mei 2022;

- EASO “Afghanistan Country Focus” van januari 2022;
- EUAA “Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city” van augustus 2022;
- EASO “Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City” van augustus 2020;
- EUAA “Afghanistan: Targeting of individuals” van augustus 2022;
- UNAMA “Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan” van juni 2023.

3.2. Op 1 september 2023 dient de verzoekende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota in waarin zij actuele landeninformatie wenst voor te leggen alsook enkele nieuwe elementen. Zij verwijst hierbij naar volgende rapporten en vermeldt er de weblinks van:

- UNDP, “Afghanistan socio-economic outlook 2023”, 18 april 2023;
- SIGAR, “2023 High Risk list”;
- UNAMA, “Human Rights Situation in Afghanistan February-April 2023”, 9 mei 2023;
- UNAMA, “Corporal punishment and the death penalty in Afghanistan”, mei 2023;
- Afghan Analyst Network, “Lashing, Beating, Stoning: UNAMA tracks corporal punishment and the death penalty in Afghanistan”, 8 mei 2023.

Verzoekende partij voegt ook nog volgende documenten toe aan de aanvullende nota:

- Briefwisseling met de DVZ;
- Verslag van het gastgezin van verzoeker;
- Schoolverslag van verzoeker;
- Nieuwe aanvraag diagnostiek;
- Bevestiging afspraak 21 augustus 2023;
- Update van het verslag van de voogd.

De stukken die verzoekende partij toevoegt aan de aanvullende nota gaan onder meer over haar beperkingen en haar nood aan ondersteuning. Zij stelt dat in het kader van de onderzoeks- en samenwerkingsplicht, het aan verwerende partij is om een gedegen inschatting te maken van de impact van haar geestelijke gezondheidsproblemen en verregaande kwetsbaarheid op haar nood aan bescherming. Deze hebben namelijk een impact op haar capaciteit om ‘het spel mee te spelen’. Hierbij gaat verwerende partij onterecht uit van Afghaanse normen en waarden en niet deze van de Taliban. Bovendien houdt zij geen rekening met het feit dat het meer dan 3 jaar geleden is dat verzoekende partij in een Afghaanse context geleefd heeft.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald.

De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

4.3. De verzoekende partij klaagt een gebrek aan objectieve en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan aan. In dit verband verwijst verzoekende partij ook naar de UNHCR *Guidance note* van februari 2022 waarin wordt opgeroepen om beslissingen inzake asioldossiers op te schorten en geen negatieve beslissingen te nemen.

De Raad betwist niet dat de machtsovername door de Taliban een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Zo blijkt er dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in het land voorhanden is. Ook de rapporten van EUAA van augustus 2022 erkennen dat ze sinds de machtsovername door de Taliban met verschillende uitdagingen worden geconfronteerd in het verzamelen en controleren van informatie over Afghanistan. Doch blijkt duidelijk dat de berichtgeving uit en over Afghanistan niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en dat nieuwe bronnen zijn verschenen, zoals wordt geattesteerd door de voorgelegde landeninformatie. Bij het opstellen van de rapporten heeft EUAA daarenboven zowel gebruik gemaakt van informatie afkomstig van gouvernementele als niet-gouvernementele (internationale) organisaties. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. Er kan dan ook worden besloten dat er in deze stand van zaken voldoende informatie voorhanden is over de actuele situatie in Afghanistan om over te gaan tot een beoordeling van Afgaanse beschermingsverzoeken. Aldus is de huidige situatie niet vergelijkbaar is met de situatie eind 2021 en begin 2022, die het uitgangspunt vormde voor de UNHCR *Guidance note* van februari 2022.

Dat UNHCR in het kader van een intervisie van Nansen heeft verklaard vast te houden aan haar standpunt van februari 2022 omdat er te weinig informatie voorhanden zou zijn om een duidelijk beeld te krijgen van de situatie in Afghanistan, zoals de verzoekende partij aanvoert, neemt niet weg dat de Raad in zijn beoordeling rekening houdt met de uitdagingen waarmee verschillende organisaties worden geconfronteerd in hun bronnenonderzoek, zoals hierna zal blijken. Het volstaat echter niet dat de verzoekende partij deze pijnpunten nogmaals benadrukt, zonder *in concreto* aan te tonen dat de gehanteerde landeninformatie incorrect of niet langer actueel zou zijn, dit onder verwijzing naar nieuwe of bijkomende bronnen.

De Raad herinnert eraan dat zowel de richtlijnen van UNHCR en EUAA niet bindend zijn, met dit verschil dat artikel 11, lid 3 van de verordening 2021/2303/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 december 2021 inzake het Asielagentschap van de Europese Unie en tot intrekking van Verordening nr. 439/2010/EU volgende verplichting inhoudt: *“Bij de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming houden de lidstaten rekening met de gemeenschappelijke analyse en richtsnoeren, onverminderd hun bevoegdheid om te besluiten op individuele verzoeken om internationale bescherming.”* Tenslotte merkt de Raad op dat de richtlijnen van UNHCR en EUAA enkel een momentopname betreffen en lidstaten niet ontslaan van hun verplichting om over te gaan tot een *ex nunc* beoordeling op basis objectieve landeninformatie. Bijgevolg zal de Raad zich laten leiden door de meest recente landeninformatie die ter zijn beschikking wordt gesteld.

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1. Verzoekende partij wijst er in het verzoekschrift en de aanvullende nota op dat zij niet kan terugkeren naar Afghanistan wegens haar verblijf in het Westen en een hieruit voortvloeiende vrees om ingeval van terugkeer naar Afghanistan als verwesterd te worden beschouwd.

Zo stelt de verzoekende partij in het verzoekschrift, de aanvullende nota en ter terechtzitting dat ze (i) als 13-jarige jongen uit Afghanistan vertrokken is en haar vormende jaren aldus in België doorgebracht heeft, (ii) haar religie niet beleeft op een manier die te verzoenen valt met deze van de Taliban, (iii) een mentale beperking heeft waardoor zij niet altijd sociaal wenselijk gedrag kan vertonen en nood heeft aan begeleiding en omkadering en (iv) Nederlands spreekt. Zij brengt ter staving van deze elementen verschillende documenten bij, zowel in het verzoekschrift als in de aanvullende nota.

5.2. Artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna het Handvest), luidt als volgt:

“De rechten van het kind:

1. Kinderen hebben recht op de bescherming en de zorg die nodig zijn voor hun welzijn. Zij mogen vrijelijk hun mening uiten. Aan hun mening in hen betreffende aangelegenheden wordt in overeenstemming met hun leeftijd en rijpheid passend belang gehecht.

2. *Bij alle handelingen in verband met kinderen, ongeacht of deze worden verricht door overheidsinstanties of particuliere instellingen, vormen de belangen van het kind een essentiële overweging.*

3. *Ieder kind heeft het recht, regelmatig persoonlijke betrekkingen en rechtstreekse contacten met zijn beide ouders te onderhouden, tenzij dit tegen zijn belangen indruist.*"

(cf. Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, Pb. C. 30 maart 2010, afl. 83, 395)

De toelichtingen bij artikel 24 van het Handvest stellen het volgende:

"Dit artikel is gebaseerd op het Verdrag van New York van 20 november 1989 inzake de rechten van het kind, dat door alle lidstaten is bekrachtigd, met name op de artikelen 3, 9, 12 en 13 van dat Verdrag (...)."

(cf. Toelichtingen bij het Handvest van de Grondrechten, Pb. C. 14 december 2007, afl. 303, 17.).

Voor een beter begrip van artikel 24 van het Handvest is het derhalve aangewezen om artikel 3 van het VN Kinderrechtenverdrag nader te bekijken, zoals door de verzoekende partij eveneens aangevoerd. Artikel 3 van het VN Kinderrechtenverdrag luidt als volgt:

"Bij alle maatregelen betreffende kinderen, ongeacht of deze worden genomen door openbare of particuliere instellingen voor maatschappelijk welzijn of door rechterlijke instanties, bestuurlijke autoriteiten of wetgevende lichamen, vormen de belangen van het kind de eerste overweging."

Het VN Kinderrechtencomité verduidelijkt omtrent artikel 3 van het VN Kinderrechtenverdrag het volgende:

"Article 3 (1): the best interests of the child as a primary consideration in all actions concerning children. The article refers to actions undertaken by "public or private social welfare institutions, courts of law, administrative authorities or legislative bodies". The principle requires active measures throughout Government, parliament and the judiciary. Every legislative, administrative and judicial body or institution is required to apply the best interests principle by systematically considering how children's rights and interests are or will be affected by their decisions and actions - by, for example, a proposed or existing law or policy or administrative action or court decision, including those which are not directly concerned with children, but indirectly affect children." (cf. UN Committee on the rights of the child, General Comment no. 5 (2003), General measures of implementation of the Convention on the Rights of the Child, 27 november 2003, CRC/GC/2003/5, par. 12).

Het VN Kinderrechtencomité voegde hieraan toe dat het beginsel van het belang van het kind een drievoudig concept is (UN Committee on the rights of the child, General Comment no. 14 (2013) on the right of the child to have his or her best interests taken as a primary consideration (art. 3, para. 1), 29 mei 2013, CRC/C/GC/14, par. 6 en 36-37). Het beginsel houdt niet enkel een materieel recht in voor een kind om zijn belangen (d.i. in wezen het welzijn van het kind) in overweging te zien genomen worden, maar is tevens een interpretatief rechtsbeginsel en een procedureregule. Wat dit laatste betreft, kan het beginsel van het belang van het kind als een onderzoeksplicht worden opgevat.

Bij de beoordeling van het verzoek van een minderjarige verzoeker dient met andere woorden rekening gehouden te worden met diens jonge leeftijd en dient de nodige voorzichtigheid aan de dag gelegd te worden.

5.3. Beschermingsverzoeken gebaseerd op (toegeschreven) verwestering of normoverschrijding in het buitenland kunnen verband houden met de vervolgingsgronden politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

Het begrip 'politieke overtuiging' houdt onder meer in dat de verzoeker een opvatting, gedachte of mening heeft betreffende een aangelegenheid die verband houdt met potentiële actoren van vervolging en hun beleid of methoden, zonder dat de verzoeker zich in zijn handelen noodzakelijkerwijs door deze overtuigingen, gedachten of meningen moet hebben laten leiden (artikel 48/3 § 4, e) van de Vreemdelingenwet). Het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat het begrip 'politieke overtuiging' ruim moet worden uitgelegd en elke opvatting, gedachte of mening omvat die, zonder noodzakelijkerwijs rechtstreeks en onmiddellijk politiek van aard te zijn, tot uiting komt in een handelen of nalaten dat door actoren van vervolging zo wordt opgevat dat het ziet op een aangelegenheid die verband houdt met die actoren of hun beleid en/of hun methoden en een uiting van oppositie of verzet daartegen vormt. De nadruk wordt gelegd op de perceptie van de politieke aard ervan door de actoren van vervolging en niet op de persoonlijke motieven van de verzoeker (HvJ, C-280/21, *Migracijos departamentas*, 12 januari 2023, punten 26, 32). Verder kan volgens het Hof een opvatting, gedachte of mening van een verzoeker die nog

niet negatief in de belangstelling heeft gestaan van potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst reeds onder dit begrip vallen indien deze verzoeker verklaart die opvatting, gedachte of mening te hebben of te uiten. Bij de beoordeling of de vrees van een verzoeker voor vervolging wegens zijn politieke overtuiging gegrond is, moet volgens het Hof rekening worden gehouden met het feit dat die overtuiging – vanwege de mate waarin deze wordt geuit of eventueel door die verzoeker verrichte activiteiten om die overtuiging te promoten – de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging in het land van herkomst van de verzoeker heeft gewekt of kan wekken. De sterkte van de politieke overtuiging die de verzoeker stelt te hebben en de eventueel verrichte activiteiten om deze overtuiging te promoten spelen een rol bij de beoordeling van dit risico. Het is volgens het Hof echter niet vereist dat de betrokken overtuiging zo diepgeworteld is bij de verzoeker dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst het uiten ervan niet achterwege zou kunnen laten en zo het risico loopt slachtoffer te worden van daden van vervolging in de zin van artikel 9 van die richtlijn. Een verzoeker wiens politieke overtuiging niet fundamenteel of diepgeworteld is kan immers ook worden vervolgd wegens die politieke overtuiging of wegens “enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in dat land, rekening houdend met de persoonlijke situatie van de verzoeker en de algemene context van dat land” (HvJ, C-151/22, S, *A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, in tegenwoordigheid van Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen (UNHCR)*, 21 september 2023, punten 36-37 en 46, 49).

Het begrip ‘godsdienst’ omvat onder meer theïstische, niet-theïstische en atheïstische geloofsovertuigingen, het deelnemen aan of het zich onthouden van formele erediensten in de particuliere of openbare sfeer, hetzij alleen of in gemeenschap met anderen, andere religieuze activiteiten of uitingen, dan wel vormen van persoonlijk of gemeenschappelijk gedrag die op een godsdienstige overtuiging zijn gebaseerd of daardoor worden bepaald (48/3, § 4, b) van de Vreemdelingenwet). Ook aan dit begrip moet volgens het Hof een ruime uitlegging worden gegeven door al zijn bestanddelen in aanmerking te nemen, ongeacht of die openbaar of privé, gemeenschappelijk of individueel zijn (zie HvJ, gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, 5 september 2012, punt 63 en HvJ C-56/17, *Bahtiyar Fathi/Predsdatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite*, 4 oktober 2018, pt. 78). Het begrip godsdienst, geïnterpreteerd in het licht van artikel 10 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie kan zowel het *forum internum* – dit is het feit een overtuiging te hebben – als het *forum externum* – dat wil zeggen de belijdenis in het openbaar van de godsdienstige overtuiging – omvatten, aangezien godsdienst op één van beide manieren kan worden uitgedrukt (zie in die zin arresten HvJ, C-426/16, *Liga van Moskeeën en Islamitische Organisaties Provincie Antwerpen e.a.*, 29 mei 2018, punt 44, en HvJ, C-25/17, *Tietosuojavaltuutettu in tegenwoordigheid van: Jehovan todistajat – uskonnollinen yhdyskunta*, 10 juli 2018, punt 47 en aldaar aangehaalde rechtspraak). Het begrip omvat zowel persoonlijk als gemeenschappelijk gedrag “dat iemand als noodzakelijk voor zichzelf acht, namelijk gedrag dat „op een godsdienstige overtuiging [is] gebaseerd”, of dat door de geloofsleer wordt voorgeschreven, meer in het bijzonder gedrag dat door een „godsdienstige overtuiging [...] [wordt] bepaald” (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, punt 71). Het Hof heeft daarbij ook gesteld dat handelingen die bijzonder belangrijk zijn voor de betrokkene om zijn godsdienstige identiteit te bewaren, een relevante factor vormt bij de beoordeling van het gevaar waaraan de verzoeker wegens zijn godsdienst in zijn land van herkomst zal worden blootgesteld (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, punt 70). De vervolgingsvrees is gegrond wanneer in redelijkheid kan worden aangenomen dat de verzoeker bij terugkeer in zijn land van herkomst godsdienstige handelingen zal verrichten die hem blootstellen aan een werkelijk gevaar van vervolging. Daarbij mag van de verzoeker niet worden verwacht dat hij van deze godsdienstige handelingen afziet (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, punt 80). Inzake de vervolgingsgrond ‘behoren tot een specifieke sociale groep’ oordeelde het Hof dat een groep geacht moet worden een specifieke sociale groep te vormen als met name aan twee cumulatieve voorwaarden is voldaan: (1) de leden van de groep moeten een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet kan worden gewijzigd, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven en (2) deze groep moet in het betrokken derde land een eigen identiteit hebben, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd (HvJ 7 november 2013, C-199/12 tot en met C-201/12, X, Y en Z *tegen de minister voor Immigratie en Asiel*, punt 45; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, *Ahmedbekova en Ahmedbekov*, punt 89). Het Hof heeft ook benadrukt dat enkel met betrekking tot deze vervolgingsgrond in artikel 10, lid 1 onder d) van de Kwalificatierichtlijn sprake is van een voor de identiteit of morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel kenmerk of geloof dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven (HvJ, S, *A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie*, punt 34).

Voorts heeft het Hof aangegeven dat een uitputtend en grondig onderzoek moet gebeuren van alle relevante omstandigheden met betrekking tot de specifieke persoonlijke situatie van de verzoeker en van

de meer algemene context in zijn land van herkomst, met name wat de politieke, juridische, gerechtelijke, historische en sociaal-culturele aspecten ervan betreft, teneinde vast te stellen of die verzoeker een gegronde vrees heeft om persoonlijk te worden vervolgd wegens zijn politieke overtuiging, en met name wegens enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst (HvJ, C-151/22, 21 september 2023, punt 45). Er kan, gelet op de rechtspraak van het Hof inzake het begrip godsdienstige overtuiging en het belang van objectieve landeninformatie bij de beoordeling van beschermingsverzoeken (HvJ, C-756/21, *X tegen International Protection Appeals Tribunal*, Minister for Justice and Equality, Ierland, Attorney General, 29 juni 2023, punten 48-50 en 54-55) redelijkerwijze worden aangenomen dat dergelijk grondig onderzoek *mutatis mutandis* ook vereist is in het kader van een vrees voor vervolging omwille van een (toegeschreven) religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

5.4. Op basis van de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier kan volgende analyse worden gemaakt van de algemene context in Afghanistan.

De Taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de Taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO “*Afghanistan Country Focus*”, januari 2022, p. 25 e.v.). De Taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden. Om de interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de-facto*-regering opnieuw het ‘Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice’ (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht (EASO “*Afghanistan Country Focus*”, januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de *de-facto*-Talibanregering, evenals de provinciale *de-facto*-regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven en die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA “*Afghanistan security situation*”, augustus 2022, p. 29-31 en EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 41 ev.).

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van “*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*”, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA “*Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*”, p. 17).

Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 45-48). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels uitgebreider dan was voorzien door het *de-facto*-ministerie in Kabul. Dit gebeurt onder meer in de provincies Takhar en Badakhshan waar het *de-facto*-ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, “*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban’s second Emirate*”, van 15 juni 2022 in EUAA “*Afghanistan security situation*”, augustus 2022, p. 30).

In het bijzonder wat betreft “*zina*” – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijks seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 35, 87-88 en 95-96).

De Taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de Taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de Taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, “*Taliban’s impact on the*

population”, juni 2022, p. 23-24). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (“*Ministry of Communications and Information Technology*”) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma’s met “*immorele inhoud*” te beperken (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 44). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, “*Taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23 waarnaar wordt verwezen in de EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLONews, “*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*”, 8 December 2021 in EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijten. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun ‘oorspronkelijke status’, zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 55). Bronnen geven ook aan dat individuen die als “*verwesterd*” worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als “*verraders*” of “*ongelovigen*”.

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA “*Guidance Note*” van april 2022 die verwijst naar de EASO COI query “*Afghan nationals perceived as ‘Westernised’*”, 2 september 2020 met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid:

- (1) personen “*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (2) personen die “*verwesterd*” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of

niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in Westerse landen.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht. Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van “zina” kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EU AA “Country Guidance” wordt gesteld dat vervolging van personen, die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De Raad kan de richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij in haar aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA “Country guidance: Afghanistan”, januari 2023, p. 21 en 72-79).

5.5. Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat de verzoekende partij op 12 oktober 2020 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. Tijdens de zomer van 2020, op veertienjarige leeftijd, zou de verzoekende partij Afghanistan hebben verlaten. Ze was ongeveer 4 maanden onderweg naar België en kwam aan op 27 september 2020. Sindsdien verblijft ze onafgebroken in België. Bovenstaande elementen worden niet betwist door de commissaris-generaal. Ze werd, gelet op haar minderjarigheid, een voogd toegewezen. Momenteel is de verzoekende partij zeventien jaar oud en is ze ongeveer 3,5 jaar uit Afghanistan vertrokken. Bovendien wordt ook niet betwist dat verzoekende partij afkomstig is uit het dorp Ghogayza, gelegen in het district Hesarak van de provincie Nangarhar.

Ter terechtzitting geeft de verzoekende partij aan dat zij de behandeling van haar dossier achter gesloten deuren wenst omwille van het feit dat zij zeer gevoelig is aan prikkels en de aanwezigheid van te veel personen in de zaal. Zij licht toe, zoals reeds in het verzoekschrift en de aanvullende nota aangebracht, dat zij sociale interactie moeilijk kan lezen, angstig is voor vreemde omgevingen en mensen en zeer snel overprikkeld geraakt waarop zij bijzonder kan reageren.

Hoewel er geen medische attesten voorgelegd worden die de mentale beperkingen van verzoekende partij aantonen, zijn er wel de verklaringen en getuigenissen van meerdere personen uit haar dichte omgeving die omschrijven hoe verzoekende partij in het dagelijks leven functioneert. Haar voogd beschrijft in het verslag dat verzoekende partij vanaf het begin moeilijkheden ondervond in de omgang met anderen. Het is duidelijk dat zij de sociale conventies niet begrijpt, noch deze tussen begeleiding en jongere, noch die onder Afghaanse jongeren onderling. Zij zou gepest geweest zijn door andere Afghaanse jongeren omdat zij haar taalgebruik en gedrag raar vonden. Bovendien ging zij vaak specifiek in conflict met de Afghaanse begeleider van het team. Zij blijkt niet in staat om structuur, regels en afspraken volledig te begrijpen, laat staan nakomen en is ook niet in staat om contacten te leggen waardoor zij niet zelfstandig kan functioneren in de samenleving, laat staan in de Afghaanse. Dit blijkt bovendien ook uit de getuigenis van het gastgezin van verzoekende partij. Zij stellen dat zij makkelijker contact kan leggen met hun driejarige zoon dan met hen en is bijvoorbeeld niet in staat om de ramadan te volgen zoals het strikt genomen zou moeten. Ook het verslag van de leefgroep bevestigt dat zij enorme moeilijkheden ondervindt bij het uitbouwen van relaties, zowel met volwassenen, als met leeftijdsgenoten. Met betrekking tot scholing deelt de voogd verder mee dat er voor verzoekende partij een gespecialiseerd traject voorzien werd binnen het OKAN-onderwijs. Zij diende basiszaken zoals ‘het correct vasthouden van een pen’ nog aangeleerd te krijgen en er wordt gefocust op kleuren, knippen en plaatjes in de juiste volgorde leggen. Dit zijn zaken die normaal gezien in de kleuterklas aangeleerd worden. Ondertussen is zij in het BUSO gestart, maar ook daar dient een alternatief traject voorzien te worden. De tolken waarmee de voogd werkte gaven daarnaast ook aan dat de taal van verzoekende partij zeer beperkt was en zij enkel de basis kon. De voogd omschrijft verzoekende partij als één van de meest kwetsbare jongeren die zij tot nu

begeleid heeft. Er werd ook een verslag van de socio-emotionele inschaling van verzoekende partij bijgevoegd. Hieruit blijkt dat zij moeilijk kan omgaan met stresserende momenten. Zij valt op zulke momenten terug op primair handelen, wat vaak verbale agressie en soms ook fysieke agressie inhoudt. Dit wordt ook bevestigd in het verslag van leefgroep waarin zij verblijft. Daarnaast brengt verzoekende partij ook emailverkeer bij over het plannen van een nieuwe afspraak met een klinisch psycholoog. Daar het gaat om verschillende getuigenissen afkomstig van personen met uiteenlopende profielen, kan hieraan bewijswaarde worden toegekend.

Uit deze stukken en de verklaringen van haar raadsman en voogd ter terechtzitting blijkt dat verzoekende partij met verschillende moeilijkheden kampt als gevolg van een mentale beperking. Ondanks deze beperking probeert verzoekende partij zichzelf echter open te stellen naar de Belgische en Europese cultuur door onder meer uitstapjes te doen met haar gastgezin en Kerstmis te vieren.

De bijgebrachte documenten en de afgelegde verklaringen tonen samen aan dat de verzoekende partij sinds haar aankomst is ondergedompeld in de Belgische samenleving. Zo uit voorgaande elementen niet noodzakelijk blijkt dat de verzoekende partij verwesterd is en zich Belgische en Europese waarden en normen op bewuste wijze volledig heeft eigen gemaakt, dient wel te worden vastgesteld dat zij tijdens haar maatschappelijke participatie onmiskenbaar werd en wordt geconfronteerd met een westerse manier van leven alsook westerse waarden en opvattingen, waaronder principes van (religieuze) verdraagzaamheid, gelijkheid tussen mannen en vrouwen en vrijheid van meningsuiting, en dit tijdens een cruciale fase in haar ontwikkeling als adolescent waarin jongeren vatbaar zijn voor externe invloeden. Er kan redelijkerwijze worden aangenomen dat haar schooltraject, intensieve begeleiding en verblijf in een gastgezin gelet op haar beperkt ontwikkelingsniveau zoals geschetst in diverse documenten, een impact heeft op haar sociale ontwikkeling als minderjarige alsook de manier waarop zij zich gedraagt. Het is aannemelijk dat de verzoekende partij zich, gelet op haar traject in België tot nu toe en de blootstelling aan de Belgische samenleving gedurende haar verblijf alhier, onbewust 'westerse' gedragingen, opvattingen en kenmerken eigen heeft gemaakt en dus haar denken en doen gewijzigd heeft, zoals blijkt uit de hierboven besproken stukken van het rechtsplegingsdossier en haar verklaringen ter terechtzitting.

De verzoekende partij is bijgevolg in een identiteitsvormende fase van haar leven blootgesteld aan gedragingen, waarden en opvattingen die strijdig (kunnen) zijn met deze die heden gelden in de Afghaanse samenleving onder het taliban-regime, wat het risico, dat zij in geval van terugkeer naar haar regio van herkomst, een dorp van het district Hesarak in de Afghaanse provincie Nangarhar, zal worden gepercipieerd als aangetast door de Europese waarden en normen, in belangrijke mate verhoogt. Er kan worden aangenomen dat zij deze 'Europese' gedragingen, opvattingen en kenmerken, gelet op haar zeer jonge leeftijd bij vertrek, haar beperkt ontwikkelingsniveau alsook haar afwezigheid uit Afghanistan sinds meer dan drie jaar, niet steeds zal kunnen verbergen of zich zelfs niet bewust zal zijn dat zij deze moet verbergen wanneer zij bij terugkeer naar Afghanistan de heersende verstrengde wetgeving, voorschriften, gebruiken, aanbevelingen, regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals heden vormgegeven door de taliban, in acht zal moeten nemen alsook de plaatselijke gebruiken en normen die onder het taliban-regime eveneens aanzienlijk werden aangescherpt. Tevens is het niet onwaarschijnlijk dat de verzoekende partij, mede gelet op haar persoonlijkheid en beperkt ontwikkelingsniveau, grote moeilijkheden zal ondervinden om zich te conformeren aan de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban na hun machtsovername in augustus 2021, te meer de verzoekende partij hiermee niet vertrouwd is en deze ook niet meer volledig de Afghaanse gebruiken, waarden en normen weerspiegelen waarin zij is opgegroeid, doch aanzienlijk werden verstrengd door de taliban, de huidige *de-facto*-overheid, over het ganse Afghaanse grondgebied. De verzoekende partij is in elk geval niet vertrouwd met de religieuze en maatschappelijke regels in Afghanistan die sinds de machtsovername aanzienlijk werden verstrengd. Dit verhoogt, bijkomend het risico dat zij bij terugkeer door haar gebrek aan vertrouwdheid met deze maatschappelijke realiteit en haar beperkt ontwikkelingsniveau de negatieve aandacht van zowel de lokale gemeenschap als de taliban zal trekken in geval van terugkeer.

Verder wordt er niet betwist door de commissaris-generaal dat de verzoekende partij afkomstig is van het dorp Ghogayza, gelegen in het district Hesarak van de provincie Nangarhar. Uit de landeninformatie blijkt dat er verschillende groeperingen actief zijn in de provincie Nangarhar, zoals de taliban en ISKP. Uit de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt dat de provincie Nangarhar de vierde meest door geweld getroffen provincie is in Afghanistan van alle 34 provincies, voornamelijk in het kader van de strijd tussen de taliban en ISKP (COI Focus *Afghanistan. Veiligheidsincidenten*).

Alles in acht genomen blijkt dat er in hoofde van de verzoekende partij een aantal individuele risicobepalende omstandigheden aanwezig zijn die cumulatief moeten worden bekeken in het licht van de algemene landeninformatie. In tegenstelling tot wat de verwerende partij voorhoudt, is de Raad van oordeel dat gelet op het geheel van bovenstaande elementen en de elementen eigen aan de situatie van de verzoekende partij, zij aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat zij hetzij op doorreis, hetzij bij een terugkeer naar haar regio van herkomst, zal opvallen en in de negatieve aandacht van de lokale gemeenschap en leden en aanhangers van de taliban en mogelijk ISKP zal komen te staan en dat er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat de verzoekende partij daarbij wordt gepercipieerd als een persoon die verwesterd is of de religieuze, morele en/of sociale normen heeft overschreden, onder meer omwille van haar zeer jonge leeftijd bij vertrek, de duur van haar afwezigheid uit Afghanistan sinds 2019, haar verblijf in België als niet-begeleide minderjarige sinds oktober 2020, de intensieve begeleiding die ze hier krijgt, haar verblijf in een gastgezin en haar sociale ontwikkeling alhier tijdens een cruciale periode als adolescent die onder andere voortvloeit uit haar ervaringen op school, haar verblijf in een gastgezin en haar dagelijkse contacten met leeftijdsgenoten en leerkrachten.

Bij de beoordeling van de vrees moet rekening worden gehouden met de huidige context van de zeer strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban zijn uitgevaardigd en die toezien op de regulering van het dagelijkse leven.

Het is niet mogelijk om met zekerheid het concrete lot te voorspellen van een persoon met haar profiel die onder de aandacht van de taliban komt omwille van een toegeschreven verwestering of religieuze, morele en/of sociale normoverschrijding. De hierboven besproken objectieve landeninformatie wijst evenwel op *“wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing”*, waaronder openbare geseling en afranseling van personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen. Uit deze informatie blijkt verder dat personen die als verwesterd beschouwd worden het risico lopen om te worden blootgesteld aan vervolging en dat de perceptie leeft dat personen die terugkeren waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met Westerse landen.

Gelet op het geheel van wat voorafgaat en haar specifieke profiel, de verschillende stukken die werden voorgelegd en haar verklaringen ter terechtzitting, cumulatief beoordeeld in het licht van de voorhanden zijnde landeninformatie over de huidige Afgaanse context onder het talibanregime en met inachtneming van de onduidelijkheid wat de perceptie en potentiële behandeling van personen die Afghanistan op jonge leeftijd hebben verlaten betreft alsook het voordeel van de twijfel, is de Raad van oordeel dat in hoofde van verzoekende partij een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Er kan *in casu* een verband worden gelegd tussen de gevreesde vervolging en een toegeschreven godsdienstige of politieke overtuiging. Een verzoeker wiens politieke overtuiging niet fundamenteel of diepgeworteld is kan immers ook worden vervolgd wegens die politieke overtuiging of wegens *“enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in dat land, rekening houdend met de persoonlijke situatie van de verzoeker en de algemene context van dat land”* (HvJ 21 september 2023, C-151/22, S, A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, in tegenwoordigheid van Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen (UNHCR), punten 36-37 en 46, 49).

Tevens is er voor de verzoekende partij in haar land van herkomst geen redelijke bescherming en geen intern vestigingsalternatief voorhanden aangezien *in casu* de taliban de actor van vervolging zijn en het hele Afgaanse grondgebied in handen hebben.

Daarenboven, indien de verzoekende partij door personen uit haar lokale gemeenschap van verwestering wordt beschuldigd, dan kunnen de *de-facto*-talibanautoriteiten evenmin worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat is om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden.

Gezien de taliban geen actor van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. Het voorgaande wordt bevestigd in de EUAA *“Country Guidance: Afghanistan”* van januari 2023 (p. 145-149).

5.6. De Raad stelt dan ook vast dat in hoofde van de verzoekende partij in geval van terugkeer naar haar land van herkomst een gegronde vrees voor vervolging omwille van een (toegedichte) politieke of godsdienstige overtuiging kan worden aangenomen in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

en dat er voor haar in haar land van herkomst geen redelijke bescherming voorhanden is. In acht genomen wat voorafgaat, wordt de verzoekende partij als vluchteling erkend in de zin van voormeld wetsartikel.

6. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven, alsook de argumentatie van de verwerende partij, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig oktober tweeduizend drieëntwintig door:

M. RYCKASEYS, kamervoorzitter

M. DENYS, griffier

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS